TPG Post
Port betaald
Port payé
Pays-Bas

ZANSHIN

Kinomoto sensei

KENDO-IAIDO-JODO HOLLAND

PERIODIEK
23e jaargang,
nr. 4, december 2004
ISSN: 1385-4321

Korenbloem 24
1422 KR Uithoorn

3

Nederlandse Kendo Renmei

Dagelijks bestuur:

Voorzitter :
Hein Odinot
Noten Bogerd 17
3343 BG Hendrik-Ido-Ambacht
tel. 078-6816185
e-mail: h.odinot@nkr.nl

Secretaris:
Koos van Hattum
Hoofdstraat 87
3114 GD Schiedam
tel. 010-4191631
e-mail k.vanhattum@nkr.nl

Penningmeester:
Joke de Jong
Oeverlandenweg 32
7951 KL Staphorst
tel. 0522-253871
e-mail joke.dejong@planet.nl
treasurer@nkr.nl

Technische/wedstrijdzaken algemeen:
Aad van de Wijngaart
Havikshorst 85
2317 AM Leiden
tel. 071-5225198
e-mail: aad@euronet.nl

Webmaster:
Rob van Acht
Assenstraat 26
5224 VA 's-Hertogenbosch
tel. 073-6211734
e-mail: webmaster@nkr.nl.

Ledenadministratie:

Secretariaat: Koos van Hattum (zie boven)
Het lidmaatschap van de N.K.R. loopt per kalenderjaar.
De contributie voor 2004 is vastgesteld op **€ 60,-- voor senioren en € 30 voor junioren (tot 18 jaar).**
Bij toestemming voor automatisch incasso is er een **korting van € 5,-- voor senioren en € 2,50 voor junioren**.
De incasso-opdrachten worden 2 x per jaar geïncasseerd.
Accept-giro betalingen worden jaarlijks geïnd per februari.
Opzegging dient altijd schriftelijk te geschieden voor 1 december.Opzegging bij de dojo betekent niet automatisch opzegging van de N.K.R.

Betalingen:

Contributie op rekening Postbank 3223156 t.n.v. Nederlandse Kendo Renmei (bond) te Staphorst.
Inschrijfgeld wedstrijden s.v.p. overmaken per dojo onder vermelding van het aantal leden op bovengenoemde rekening.

N.K.R.
Opgericht in 1966. Ingeschreven bij de Kamer van Koophandelte 's-Gravenhage onder nummer 40341999.
Aangesloten bij de Internationale Kendo Federatie en de Europese Kendo Federatie.
*Erkend door NOC*NSF via lidmaatschap Federatie Oosterse Gevechtskunsten.*
Website: www.nkr.nl

Commissieleden:

Technische zaken Iaido/Jodo:
Aad van de Wijngaart (zie boven)
André Schiebroek
tel. 040-2906609
e-mail: a.a.g.schiebroek@inter.nl.net

Commissieleden Kendo
Gerard Barbier
tel. 010-4294279
e-mail: g.barbier@hccnet.nl
Marije Wouters
Tel. 020-6724398
e-mail: marijew@xs4all.nl
Rogier van Bijnen
tel. 013-5430544
e-mail: r.h.j.vanBijnen@uvt.nl

Redactieleden Zanshin
Bert Heeren Vormgeving en Opmaak
Korenbloem 24
1422 KR Uithoorn
tel.-fax.: 0297-534835
e-mail: kendo@kabelfoon.nl

Wim Boot:
tel.: 020-6434889
e-mail: filboot@hotmail.com

Public Relations en Advertenties/Sponsoring:
Guido Minnaert
Tel. 020-7766623
e-mail: gjm_minnaert@hotmail.com

Coach Nederlands Kendo Team
Mark Herbold
Tel. 023-5574166
e-mail: mark.herbold@atoskpmgconsulting.nl
Manager: Joke de Jong

Coach Nederlands Iaido team
Wim den Haan
Tel. 0168-327029
e-mail: wdenhaan@westbrabant.net
Manager: Edwin de Wit

Coach/manager Nederlands Jodo team
Edwin de Wit
Tel. 0181-644331
e-mail: ksk@chello.nl

Contactpersoon Opleidingen L.M.A. (Leraar Martial Arts)
Hans Pegtel
Tel. 079-3417899
e-mail: pegtel@worldonline.nl

Adressenlijst dojo's

Plaats	Dojo	Kendo	Jodo	Iaido	Naam	Telefoon	e-mail adres
Alkmaar	Budo Musachi			*	Visser H.P.H	072-5721781	
Amersfoort	Jikiden Eishin Ryu Iaido			*	Jordan Y.	06-53396497	info@jikiden.com
Amstelveen	Renshinjuku	*			Boot W. Heeren B.	020-6434889 0297-534835	filboot@hotmail.com kendo@kabelfoon.nl
Amsterdam	Mukudoku			*	Kamminga T.		atkamminga@tiscali.nl
Amsterdam	Museido	*			Grote Gansey T.	020-6790504	theagg@euronet.nl
Arnhem	Kendo Kai Higashi	*	*	*	Janssen T. Mansvelt Beck H.	026-3621973 026-4455176	kendokaihigashi@planet.nl flordefango@planet.nl
Aruba	Bun Bu Ichi	*			Velasquez S.	(++297) 873974	kendoaru@setarnet.aw
Beverwijk	Sportsch. Philipoom		*	*	LammertsvBueren	0223-691203	elavabu@quicknet.nl
Breda	Nami Kai	*		*	Ham H.	06-24730420	hh@kendo.nl
Den Haag	Kendo Kai Den Haag	*	*	*	Haan W. den		w.denhaan@westbrabant.net
Den Haag	Kendo Kai Suzuki	*			Vermeulen M.	070-3388560	m.vermeulen@hcc.nl
De Haag	Ikiru			*	Aris B.	06-51852816	
Den Helder	S.C. Lavabu		*	*	LammertsvBueren	0223-691203	elavabu@quicknet.nl
Den Helder	Musashi		*	*	Golstijn R.	0223-625736	ron.golstijn@hetnet.nl
Den Helder	Budocentrum Julianadorp			*	Jansen P.	0223-644096	cpj_jansen@quicknet.nl
Drachten	Kitanamikai		*	*	Boerema Th. Glas R.	0594-549954 0512-522188	thijs.boerema@.nl
Eindhoven	Ren Bu Kan	*	*	*	Acht R. van	073-6211734	webmaster@nkr.nl
Groningen	Shin Bu Kan	*	*	*	Groot E. Riesenkamp W.	050-5777979 050-3130684	edwin@epgroot.demon.nl willem@wilbo.demon.nl
Harlingen	Jiki Shin Kan	*		*	Veltman H. Engel M.	0517-641731 0517-419483	jikishinkan@wanadoo.nl
Lutjebroek	Sportsch.. E. vd Zee		*		Zee E. van	0228-563152	
Meppel	Suirankan	*			Groot F. de Jong J. de	0522-261405 0522-253871	joke.dejong@planet.nl
Middelburg	Nami Kai	*		*	Ham H.	06-24730420	hh@kendo.nl
Rotterdam	Fumetsu	*	*	*	Oskam J. Blauw de D.	010-4666353 06-14118630	jifk.oskam@hetnet.nl blauw@terbergleasing.nl
Spijkenisse	Takai-Ryu		*	*	Hoog A. de	0181-624200	
Spijkenisse	Ken Shin Kan	*	*	*	Wit E. de	0181-644331	ksk@edewit.demon.nl
Tilburg	Nami Kai	*			Ham H.	06-24730420	hh@kendo.nl
Utrecht	Shudo Kan	*	*	*	Brouwer A.	030-2316896	
Utrecht	SSV Nami Kai	*			Houte van R.	06-45254792	namikai@phys.uu.nl
Utrecht	Yushinkan			*	Nispen J.van	06-11300388	jvn@yushinkan.com
Vlaardingen	Sportsch. E. Thomas	*	*		Loo E. van de	010-4748079	spthomas@wishmail.net
Zaandam	Rokushinkan			*	Jordan Y.	06-53396497	info@jikiden.com
Zaandam	Shun Pu Kan	*		*	Oquendo R. Daeng Ngalle N.	065-6167267 0229-242902	www.karateschool.nl nindo1@hotmail.com
Zoetermeer	Kiryoku	*	*	*	Amersfoort R. van	079-3423935	gangaku@wanadoo.nl
Zoetermeer	Nekose	*	*	*	Grijs J. de	070-3238042	j.degrijs@wanadoo.nl
Zoetermeer	Shoshinkan		*	*	Pegtel H.	06-53582179	pegtel@worldonline.nl
Zoetermeer	Yotosama		*	*	Zwalve A.	079-3169419	yotosama@wanadoo.nl

Activiteiten kalender

Activiteiten NKR 2004-2005 *Bijgewerkt d.d. 22/7/04*

Datum	Activiteit	Plaats	Tijd
1-3 aug	NKR-jodo-seminar en examens	Amsterdam	
4-6 aug	NKR-iaido-seminar en examens	Amsterdam	
29-aug	Oshita-seminar	Amersfoort	
5-sep	Teamtraining kendo	Westend (Amstelveen)	10.00 - 13.00 uur
11-12 sep	Kendo Stage o.l.v. Edo sensei	Wiesbaden, Duitsland	
12-sep	Jodo/iaidodag	Calandhal (Amsterdam)	10.00 - 17.00 uur
26-sep	Fumetsu cup	Vlaardingen	vanaf 10.30 uur
3-okt	Jodo/iaidodag	Calandhal (Amsterdam)	10.00 - 17.00 uur
9-10 okt	Matsuoka-seminar	Snellemanhal (Rotterdam)	
17-okt	Kendodag + beginnersdag	Calandhal (Amsterdam)	11.00 - 14.00 uur
24-okt	Teamtraining kendo	Westend (Amstelveen)	10.00 - 13.00 uur
7-nov	NK kendo/NK kendo Jeugd	Amstelveen	vanaf 10.30 uur
8-10 nov	EK jodo en examens	Stockholm	
11-13 nov	EK iaido en examens	Stockholm	
21-nov	Kendodag + examens	Calandhal (Amsterdam)	11.00 - 16.00 uur
28-nov	Jodo/iaidodag	Calandhal (Amsterdam)	10.00 - 17.00 uur
28-nov	Teamtraining kendo	Meerkamp (Amstelveen)	10.00 - 13.00 uur
12-dec	Jodo/iaidodag	Calandhal (Amsterdam)	10.00 - 17.00 uur
12-dec	Teamtraining kendo	Meerkamp (Amstelveen)	10.00 - 13.00 uur
17-19 dec	Nakakura cup	Brussel	
9-jan	Nieuwjaarstraining kendo + beginners-dag	Zwolle	11.00 - 14.00 uur
16-jan	Ishido Cup	Spijkenisse	Hele dag
30-jan	Teamtraining kendo	Meerkamp (Amstelveen)	10.00 - 13.00 uur
6-feb	Edo Cup	Calandhal (Amsterdam)	vanaf 10.30 uur
11-13 feb	Scheidsrechtersstage	Brussel	
13-feb	Jodo/iaidodag	Calandhal (Amsterdam)	10.00 - 17.00 uur
20-feb	Teamtraining kendo	Westend (Amstelveen)	10.00 - 13.00 uur
26-feb	Furuya cup	Amstelveen	Hele dag
4-6 mrt	Ishido-seminar	Parijs	
13 mrt	Centrale training kendo/jodo/iaido + ALV	Calandhal (Amsterdam)	Iaido/jodo: 10.00 - 16.00 uur Kendo: 11.00 - 16.00 uur
20 mrt	Iijima cup	Arnhem	vanaf 10.30 uur
27 mrt	Teamtraining kendo	Westend (Amstelveen)	10.00 - 13.00 uur
3-apr	Jodo/iaidodag	Calandhal (Amsterdam)	10.00 - 17.00 uur
10-apr	Kendodag	Calandhal (Amsterdam)	11.00 - 14.00 uur
15-17 apr	EK Kendo	Bern, Zwitserland	
1-mei	Kendodag	Calandhal (Amsterdam)	11.00 - 14.00 uur
22 mei o.v.	NK jodo/iaido	Zoetermeer	Hele dag
29-mei	Teamtraining kendo	Westend (Amstelveen)	10.00 - 13.00 uur
5-jun	Team/Kyu-kampioenschappen kendo	Den Bosch	vanaf 10.30 uur
12-jun	Kendodag + examens	Calandhal (Amsterdam)	11.00 - 16.00 uur
26-jun	Jodo/iaidodag	Calandhal (Amsterdam)	10.00 - 17.00 uur
26-jun	Teamtraining kendo	Westend (Amstelveen)	10.00 - 13.00 uur

Enkele weken geleden reisde ik met Raf Bernaers naar een plaats niet ver van het franse Orly. Er werd daar een iaido seminar gehouden en de FFJDA had een zestal Japanse leraren uitgenodigd – allen 8e dan – en Raf en ik moesten de EKF vertegenwoordigen, mede omdat er 6e dan examens werden afgenomen. Ik was erg blij getuige te mogen zijn van het zeer goede examen van Wim den Haan, die er slaagde voor zijn 6e dan iaido.
Afgelopen weekend vernamen we, dat Aad van de Wijngaard in Japan voor zijn 7e dan iaido examen is geslaagd. Dit alles met de goede resultaten van de EK iaido en jodo in Stockholm geeft reden tot blijdschap. Ik dank allen voor hun enthousiasme en harde werken en natuurlijk: van harte gefeliciteerd!! Louis Vitalis heeft in Stockholm met succes onze EKF Technical Director vervangen, die in Japan was voor een examen.

Er gebeuren natuurlijk enorm veel dingen waarvan de meeste leden geen idee hebben. Ook denk ik dat zij niet weten, dat er vele mensen zijn in ons kendo/iaido/jodo wereldje, die hard werken om alle activiteiten goed te laten verlopen.
Internationaal hebben de Zweden enorm hard gewerkt om de EK in Stockholm goed te laten verlopen en het ging goed, tenminste dat heb ik mij door betrokkenen laten vertellen.

Onze General-Secretary Raf Bernaers is immer druk in Europa voor een niet aflatende serie trainingen, kampioenschappen, examens en natuurlijk de EKF administratie. Het is onvoorstelbaar veel werk dat hij verricht. Rob van Acht steekt enorm veel tijd in het automatiseren van de EKF administratie en het uitbreiden van de Web site. Ik weet dat hij daar soms dag en nacht mee bezig is. Modernisering van de administratie is dringend nodig en ik dring er al lang op aan, dat dit gaat gebeuren.

In ons land zijn velen dagelijks bezig met het goed laten verlopen van de gang van zaken in hun eigen clubs. Ook dat werk mogen we niet onderschatten, want vooral in de kleinere clubs komt veel werk op de schouders van weinigen, die daarnaast meestal ook nog lesgeven

Ook onze penningmeesteres en de secretaris van de NKR verrichten veel werk. Uit eigen ervaring weet ik, dat zij dat zeer nauwgezet doen. Dit doen zij naast hun drukke baan.

Niet zo leuk daarbij is, dat er ook veel tijd moet worden gestoken met het reageren op onprettige gebeurtenissen. Het forum van de NKR bevatte helaas nog wel eens onredelijke bijdragen en het steekt, wanneer je vrijwel dagelijks bezig bent met 1001 zaken. Inzenders bij het forum beseffen dat vaak niet en daarbij komt, dat ze vaak achter de werkelijkheid aanhollen. Dus – wie de schoen past, moet hem maar aantrekken – wees eens een beetje positief met reacties en tracht cynische uitlatingen te vermijden. Ik denk dat we allen budo beoefenen en goede manieren horen daarbij. Mocht U gefrustreerd raken door dit stukje dan zou ik zeggen: ga dubbel zo hard trainen; kom ons helpen met de problemen oplossen of raadpleeg tijdens het drinken van een glaasje wijn eens een bevriende psychiater!!

O ja, de redactie van Zanshin – Bert Heeren en anderen – ook hartelijk dank voor het goede werk dat jullie verrichten.
Prettige feestdagen allemaal!

Hein Odinot

Van de . . . . .

In dit laatste bulletin van 2004 kunnen we het jaar afsluiten met een aantal positieve berichten.

In willekeurige volgorde:
Het bericht van Jack Tacke dat het kendoboek zo goed als klaar is om gedrukt te worden. Ik schrijf alleen 'zo goed als', want het hangt nog even op de foto's. De foto's die nu beschikbaar zijn vinden we van onvoldoende kwaliteit. Niet zozeer in fototechnisch opzicht, als wel in kendotechnisch opzicht. Ondanks dat het hier niet gaat om instructiefoto's vinden we toch dat het kendo wat getoond wordt er acceptabel moet uitzien. We roepen hierbij iedereen op die mooie, spectaculaire, sfeervolle foto's heeft deze beschikbaar te stellen. We hebben een foto nodig voor de voorkant van het boek en zo'n 15 foto's voor bij het begin van elk hoofdstuk. Misschien is de kerstvakantie een mooi moment om eens in je archief te duiken.

Resultaten EK Stockholm
Bij het laatst gehouden EK in Stockholm heeft vooral het iaidoteam hele goede resultaten gehaald.
Op de website zijn de uitslagen te bekijken en ik neem aan dat elders in dit blad een verslag te lezen zal zijn

Heel blij zijn we met het behalen van de 6e dangraad iaido door Wim den Haan (coach van het Nederlands iaidoteam) en de 7e dangraad iaido door ons medebestuurslid en technisch commissaris Aad van de Wijngaart. Beiden van harte proficiat!

De start van de organisatie van een Kendo Zomerseminar in de Sporthallen Zuid te Amsterdam. Er zijn twee opties genomen op de zaal. Eén in het weekend van 5, 6 en 7 augustus en één in die van 13, 14 en 15 augustus. De voorkeur gaat uit naar het tweede weekend, maar we zijn ook afhankelijk van de komst van Japanse leraren. Zet in ieder geval deze data vast in je agenda. Als dit seminar een succes wordt, wat we eigenlijk wel verwachten, kunnen we er een tweejaarlijks terugkerend evenement van maken. Via Louis proberen we minimaal twee Japanse leraren over te laten komen en willen we minimaal de mogelijkheid bieden t/m 4e dan examen te doen. De technische commissie kendo is de werkgroep die dit seminar zal gaan organiseren, bijgestaan door Aad v.d. Wijngaart gezien zijn ervaring met het organiseren van het Iaido/Jodo Zomerseminar en door Rob van Acht met het oog op het aanmelden via de website en het verder digitaliseren van de organisatie.

We hebben een brief ontvangen van Jun Takeuchi, de secretaris-generaal van de IKF, dat de IKF zich heeft aangemeld voor aansluiting bij de GAISF. Deze aanmelding zal besproken worden bij de Algemene Ledenvergadering van de GAISF die in Berlijn in april zal worden gehouden. Vertegenwoordigers van het IKF-bestuur zullen bij deze vergadering aanwezig zijn. Mocht een positief oordeel geveld worden dan vergroot dat onze kansen om weer opnieuw in het subsidiecircus van het NOC/NSF mee te kunnen draaien.

Korte aandachtspunten:
- Centrale trainingen in de Calandhal of elders.
Voorlopig gaat onze voorkeur nog steeds uit naar de Calandhal. De zaal is goedkoop, is (bijna) altijd beschikbaar, is goed te bereiken en bekend bij de mensen, er is een horecavoorziening en er kan gratis worden geparkeerd. Als we veranderen, moeten we het in één keer goed doen. De beheerder zal nog eens aangesproken worden over het schoonmaken van de vloer en de douches. Op de lange termijn moeten we wel rekening houden met het verplaatsen van de trainingen aangezien de Calandhal op de nominatie staat verbouwd te worden.

- E.K. Kendo Bern.
Dit jaar zijn we in de gelukkige omstandigheid dat we uit een ruim aanbod van kwalitatief goede spelers kunnen kiezen. De definitieve opgave moet op 7 februari bij de organisatie binnen zijn. Er worden 7 heren geselecteerd en 3 dames. Waarschijnlijk kunnen we ook over één jeugdspeler beschikken. Deze EK is overigens de laatste maal dat het damesteam uit drie spelers zal bestaan. Vanaf 2007 dient een damesteam op een EK uit vijf personen te bestaan. Bij een WK was dit al het geval.

- Nieuwe start cursus Leraar Martial Arts (LMA)
Onlangs is er weer een LMA-cursus gestart. Het enige NKR-lid dat deelneemt is Ton Jansen van Kendo Kai Higashi uit Arnhem. We wensen Ton veel succes.
Mochten er mensen zijn die buiten de LMA-cursus om gecoacht zouden willen worden in het lesgeven dan kunnen zij dit bij het bestuur melden. We kunnen dan met de bewuste persoon eens kijken wat de mogelijkheden zijn. Te denken valt b.v. aan het lesgeven aan een bepaalde groep gedurende een deel van een centrale training.

-Enige tijd geleden hebben we bij de FOG de polisvoorwaarden opgevraagd van de collectieve ongevallenverzekering. Het blijkt dat zij op hun beurt weer afhankelijk zijn van een organisatie waarbij deze collectieve verzekering is afgesloten. Ik heb opnieuw het verzoek gedaan. Zodra er nieuws is zullen we dit bekend maken.

Website en forum
Naar aanleiding van berichten die ons hebben bereikt en geventileerde meningen in het forum wil ik hieronder even het bestuursstandpunt in deze verduidelijken.

Allereerst wil ik graag uitleggen waarom het voor het bestuur vaak moeilijk is om zich in de discussies op de site te mengen. Van ons worden bestuurs-antwoorden verwacht en daarover willen we graag eerst overleg voeren. Daar gaat soms de nodige tijd overheen en is de discussie al weer een aantal dagen verder. Dit in tegenstelling tot individuele meningen, die niet tot achter de komma gespeld worden. (Vgl. de mogelijke discrepantie over citaten in het laatste bulletin in de stukjes 'van de bestuurstafel' en 'van de voorzitter')
Verder ontbreekt het ons domweg aan de tijd om naast onze bestuurswerkzaamheden dagelijks de website te bezoeken. Naast een drukke baan is het voor alle bestuursleden zo dat ze in hun eigen dojo ook een leidende en lesgevende rol hebben.
De populariteit van Internet heeft i.p.v. werkbesparing eerder geleid tot een uitbreiding van werkzaamheden. Met name de e-mail die ontvangen en beantwoord moet worden. Mensen mailen nu eenmaal makkelijker dan dat ze de telefoon nemen of een brief schrijven.

Beleid ten aanzien van het forum:
In principe worden er geen mensen uitgesloten. Wel doen we dit als we vinden dat de discussies onplezierig en respectloos verlopen en als de indruk wordt gewekt dat bij de NKR de leden (onderling) en het bestuur rollebollend over straat gaan. Ook zullen we dit doen als in de discussies meerdere deelnemers blijk geven dat ze zich ernstig en regelmatig ergeren over uitlatingen van geregeld op het forum terugkerende personen, zeker als dit personen zijn die onder een pseudoniem reageren.
Er is dus sprake van enige censuur als we de indruk hebben dat de discussie een niveau heeft bereikt die schadelijk is voor de bond. Maar, zoals wel eens werd gesuggereerd, men wordt niet monddood gemaakt. Het is altijd mogelijk direct te reageren bij het bestuur of je mening te verkondigen bij een ALV.
Verder wil ik toevoegen dat het gebruik van een pseudoniem voor aanvallen op het bestuur een element van wantrouwen introduceert binnen de NKR. Het suggereert voor buitenstaanders en nieuwe leden dat er een sfeer is van wraakzucht jegens 'andersdenkenden'.
Tenslotte vind ik het gebruik van een pseudoniem (al of niet technisch te achterhalen) niet het tonen van goed fatsoen. Ik weet niet met wie ik communiceer en het zou heel goed een niet NKR-lid kunnen zijn, die om triviale redenen het leuk vindt om mensen te stangen.
Een andere opmerking die wel eens is gemaakt dat hele groepen zouden worden uitgesloten is niet waar. Voor zover ik weet is dit bij twee mensen gebeurd.
Zoals men ongetwijfeld heeft ontdekt is er bij het forum een zgn. disclaimer opgesteld.
De tekst hiervan is zorgvuldig opgesteld en spreekt volgens ons voor zich.
Wij zullen indien mogelijk diegene, die uitgesloten wordt een bericht sturen. Indien dit een anoniem persoon is vind ik deze laatste toezegging niet van toepassing.

Dat in de disclaimer staat dat de NKR niet verantwoordelijk is voor de inhoud van het forum heeft te maken met het feit dat derden een boodschap op het forum kwijt kunnen, welke automatisch wordt gegenereerd en aangezien er niet iemand 24 uur zit mee te kijken kunnen er allerlei dingen geplaatst worden waar wij (het bestuur) geen weet van hebben.

Ook is wel eens de opmerking gemaakt of er geen gedragsregels konden worden geformuleerd.
We zijn voor het opstellen van zo min mogelijk gedragsregels. We verwachten van mensen die een budosport beoefenen dat zij uit zichzelf wel weten hoe zij zich in de dojo, op straat, op het www, in de wereld moeten gedragen. We gaan uit van het goede in de mens.
Afsluitend hierover. Het bestuur leest van tijd tot tijd de berichten in het forum en zal ideeën die van belang zijn in hun besprekingen meenemen, maar het forum moet niet het kanaal worden waarlangs het bestuur communiceert met haar leden.

Tot slot van deze rubriek nog even iets over de FOG. Op zaterdag 4 december hebben Hein en Koos de ALV van de FOG bijgewoond. In de week voor deze vergadering bereikte ons het bericht dat de SJK (Stichtng Japanse Krijgskunsten) het vertrouwen in de penningmeester (Gilbert Cleveringa) en de voorzitter (Gerrit-Bartus Dielissen) wilden opzeggen. Voor ons was hun motivatie geen reden het vertrouwen op te zeggen en vonden wij dit een te hard middel. We hadden meer heil gezien in een bemiddelingspoging die werd voorgesteld, waarbij dan iemand van het NOC/NSF als bemiddelaar zou fungeren. Bij stemming over de motie stemden 4 bonden voor en 4 bonden tegen. Echter doordat van grotere bonden de stemmen zwaarder wegen werd de motie aangenomen en moesten de bestuurders aftreden. In onze ogen vinden we deze actie een zorglijke ontwikkeling. Met de beide bestuurders hebben we altijd prima kunnen samenwerken en droegen ze de NKR een goed hart toe. Mede door hun inzet hebben we lange tijd kunnen profiteren van een grote hap uit de subsidiepot. We zijn bang dat er heel wat know-how verloren gaat en we vragen ons af of de nieuwe bestuurders in staat zijn ook voor de belangen van de kleine bonden oog te hebben. Binnenkort zal er een nieuwe ALV worden uitgeschreven en we zijn benieuwd wie de nieuwe bestuurskandidaten zullen zijn en uit welke bonden zij voortkomen.

Namens het bestuur,

Koos van Hattum

Centrale Trainingen Jodo en Iaido; waar gaat dat heen ?

Na een traditie van vele jaren is er een opmerkelijke verandering op komst binnen de NKR. Iedereen is het er wel mee eens dat de oude vertrouwde Caland Hal in Amsterdam zijn beste tijd heeft gehad. De laatste tijd namen de klachten steeds groter vormen aan. Over de vervuilde vloer, kapotte douches met alleen maar tè heet water, een verpauperd uiterlijk èn innerlijk, voetballers die je aan het eind van de training zowat de zaal uit trappen en niet te vergeten (ook op zondag) de vele files rondom Amsterdam.
Een grote verbouwing of sloop is onafwendbaar op komst en dus we zullen hoe dan ook met de Centrale Trainingen moeten gaan verhuizen.

Daarom was het een verademing om weer eens in de Rustenburg Hal in het meer centraal gelegen Amersfoort te gast te zijn. Alle negatieve aspecten die hierboven staan opgesomd zijn omgekeerd evenredig toepasbaar op deze locatie. Bereikbaarheid met het openbaar vervoer is geen probleem zo hoorden we van een specialist op dit gebied. En als slagroom op de taart een mooie houten vloer; wat wil je nog meer ? Zelfs de opkomst bij zowel jodo als iaido was prima en ook is de huurprijs lager. Een niet onbelangrijk aspect in deze financieel barre tijden.

Nu is het misschien wenselijk om als Kendo Renmei liefst met alle drie disciplines in dezelfde zaal trainen, ook al gaan de meeste trainingen afzonderlijk tussen de kendogroep enerzijds en de jodo/iaido groep anderzijds. Organisatorisch is het in ieder geval makkelijker met één zaal.

Vanwege huurverplichtingen zitten we nog tot de grote vakantie in 2005 vast aan de Caland Hal dus is het nu een mooie periode om ons eens te oriënteren op een andere lokatie. Als er mensen zijn die een nóg beter geschikte locatie kennen, ook geschikt voor de kendo trainingen, laat het dan even aan mij weten.

André Schiebroek

Dansen door

Dansen door de dojo (door Peter Bruin)
Artikel uit de Volkskrant

Door films als Kill Bill, met Uma Thurman in de rol van de mysterieuze engel der wraak, en The Last Samurai, waarin Tom Cruise een Japans samoeraileger vechten leert, neemt in Nederland de populariteit van kendo toe.

Soms is Sjoerd Mostert even de weg kwijt. Dan traint hij zeven dagen per week in de dojo om zichzelf op kendo te fixeren. Zo hervindt hij zich niet alleen, maar ontwikkelt hij zich bovendien. Niet zozeer in handigheidjes om het vechten met het zwaard te perfectioneren, maar in de levensstijl die kendo heet. Want kendo is meer een mentaliteit dan een sport waarvoor je een zaal binnenloopt om een balletje te slaan. Kendo is een gevecht met jezelf. Je hoeft de strijd niet te winnen, als je die maar niet verliest. Als je er iets van opsteekt is het goed. Met kendo ben je doelbewust en continu bezig. Een andere manier van beleving bestaat niet, is de overtuiging van Mostert. 'Je kunt niet zeggen: ik doe het twee dagen in de week. Dan zul je nooit het echte kendo proeven.' Sjoerd Mostert (26), een doodgewone jongen uit Amstelveen, heeft al een tijdje de zuivere smaak te pakken. Vanaf zijn zeventiende om precies te zijn. 'Ik was altijd al geïnteresseerd in de exclusieve kunst van het Japans zwaardvechten. Die wil ik nog steeds graag zo goed mogelijk leren beheersen. Af en toe lukt het aardig.' Zoals zondagmiddag. Na het veroveren van de hoog aangeschreven Ijima Cup eerder dit jaar wordt hij Nederlands kendokampioen. In sporthal Bankras in Amstelveen lijkt het wel heksenbal. Bijna zestig deelnemers lopen blootsvoets rond in een zwarte katoenen jas (geiko-gi) en een broekrok (hakama), de gevechtsuitrusting van de Samoerai. Ze dragen een donkere kap en een soort helm die klappen op hoofd, keel en schouder opvangen, een borstbeschermer en vijf flappen die zorgen voor bescherming van heupen, geslacht en liezen. Gehuld in traditionele kleding gaan de strijders elkaar onder luid geschreeuw te lijf met bamboe zwaarden, de shinai. Een echt zwaard kan niet, dat zou de verliezer niet overleven.

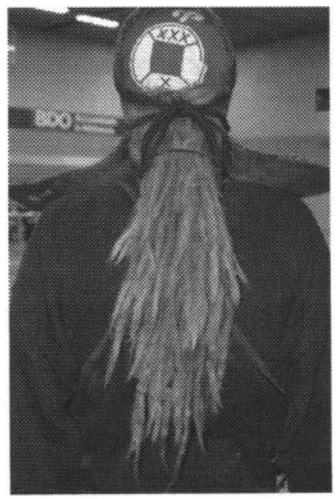

Iedereen vanaf achttien jaar is in één schema ingedeeld, mannen, vrouwen, beginners, gevorderden. Niemand wordt geplaatst, zelfs Mostert en een paar andere kendoka's niet die veel verder zijn dan de rest. Loting bepaalt wie de tegenstander is. Heb je een duel verloren dan volgt geen herkansing, dan lig je eruit. Beslissingen van de scheidsrechters worden zonder morren geaccepteerd. Wie zou protesteren wordt gediskwalificeerd. De eindstrijd wordt overtuigend door Mostert gewonnen. Twee keer slaat hij keihard midden op het gehelmde hoofd van zijn opponent Jouke van der Woude.
De techniek van slaan met het zwaard is een kwestie van veel oefenen, meent hij. 'Daar zit verder geen mythe achter. Gewoon zwaaien en maar slaan. Duizenden keren. Hoe vaker je het doet, hoe meer het in je motoriek wordt opgenomen.'

Het veroveren van de nationale kendotitel maakt van Mostert een tevreden krijger, maar een gevoel van onoverwinnelijkheid heeft hij niet. 'Kendo is bedoeld om je vaardigheden te verbeteren. Het is iets voor je leven. Als je het goed doet raak je er nooit op uitgekeken. Het zwaard geeft je de kans op meer controle van het lichaam en het beheersen van de geest.'

Als hij geen kampioen was geworden had hij er ook mee kunnen leven. 'Dan was het een les voor me geweest. Ik zou mijn tegenstander van wie ik had verloren bedanken omdat hij me mijn zwakke punten had laten zien.'

Kendo heeft het leven van Mostert in sterke mate beïnvloed. Vroeger was hij een schriel mannetje met gebogen schouders dat zich sjokkend voortbewoog. Nu is hij flink uit de kluiten gewassen, zelfbewust en danst hij door de dojo. Zijn doorzettingsvermogen is ongeëvenaard.

In Japan, een land met twee miljoen beoefenaren, werd hij onlangs door zijn oude leermeester Inoue zwaar op de proef gesteld en viel hij enkele keren flauw. Maar bij kennis gekomen hervatte hij onverdroten de strijd.

'Bij kendo geef je niet op, nooit. Als je tegenover iemand staat met een hogere graad en je bent helemaal kapot, dan bepaalt hij of je wel of niet stopt. Zo verleg je de grens, groei je in je ontwikkeling en verbeter je je kendo.'

In Nederland is kendo nauwelijks bekend. De bond telt slechts vierhonderd actieve leden. Maar dank zij de nieuwste samoeraifilms weten mensen vaker de weg naar een kendoschool te vinden. Zo begroet Bert Heeren van Ren Shin Juku in Amstelveen elke maand tien nieuwe leerlingen.

'Een goeie zaak', zegt Mostert. Hij heeft alle films gezien, sommige meerdere keren. 'En die Tom Cruise kan echt goed met een zwaard omgaan.'

Impressie NKK

door: R. Roosterman

EK Iaido

De uitslagen van het EK Iaido te Stockholm.

Mudan

Goud	Payen	FR
Zilver	Forssell Stahre	SE
Brons	Bjärtå	SE
Brons	Hweidi M	JO
Fighting Spirit	Mason	GB
Fighting Spirit	Hweidi B	JO

Shodan

Goud	Gibbens	GB
Zilver	Arefiev	RU
Brons	Wolny	PL
Brons	Kitkowski	PL
Fighting Spirit	Malhas	JO
Fighting Spirit	Depetris	IT

Nidan

Goud	Menon	IT
Zilver	Steffen	FR
Brons	Ebermayr	DE
Brons	Trembloy	BE
Fighting Spirit	Ribourdouille	BE
Fighting Spirit	Niklaus	CH

Sandan

Goud	**Kevin Groos**	**Nederland**
Zilver	Machoczek	DE
Brons	Klein	DE
Brons	Threipland	GB
Fighting Spirit	Douez	FR
Fighting Spirit	Georges	FR

Yondan

Goud	Watson	GB
Zilver	Boyes	GB
Brons	Schmitz	DE
Brons	Billaudeau	FR
Fighting Spirit	Tropschug	DE
Fighting Spirit	**Robert Zeegers**	**Nederland**

Godan

Goud	Nash	GB
Zilver	Champeimont	FR
Brons	Lamotte	FR
Brons	Rose	GB
Fighting Spirit	**André Schiebroek**	**Nederland**
Fighting Spirit	**Jef Heuvelmans**	**Nederland**

TEAM

Goud	Great Britain	
Zilver	Germany	
Brons	Austria	
Brons	France	
Fighting Spirit	Arefiev	RU
Fighting Spirit	Menon	IT

Het Nederlandse team bestond uit:

Jef Heuvelmans	5e dan
Kevin Groos	3e dan
Eduard Faro	1e dan

Voor het EK Jodo gingen mee als deelnemer.
1e dan: Eduard Faro
3e dan: Kevin Groos, Loek Lexmond
4e dan: Robert Zeegers
5e dan: Jef Heuvelmans, André Schiebroek
Coach Edwin de Wit

EK Jodo 2004 Stockholm Sweden

Veel valt er altijd te vertellen over een evenement als een Europees Kampioenschap Jodo. Bijvoorbeeld over de reis: Dat er op de heenreis wat hindernissen waren in verband met koffers die kwijt waren en dat er mensen een vlucht later kwamen omdat op zondag de treinen niet zo vroeg rijden of over het hotel: Dat dit erg goed was maar sommige kamers wel wat warm. Ook kan je veel schrijven over de organisatie: Dat die erg goed was maar dat de zaal toch wel wat aan de koude kant was.
Maar waar het uiteindelijk om ging is het jodo. Het EK jodo ging van start met een seminar toegankelijk voor alle deelnemers. Op dat seminar werden nogmaals de belangrijke technische zaken aangehaald. Zoals bijvoorbeeld bij de zwaardkant: Dat deze op het voetenwerk moet letten en precies daar moet slaan waar hij geacht wordt te slaan en vooral ook de juiste afstand in de gaten moet houden: nisoku itto no maai en isoku itto no maai (wil je weten wat dit is? Bezoek dan de centrale- en teamtrainingen daar worden termen als deze uit de doeken gedaan). Uiteraard ook aandacht voor de jo: Kata voor kata werd onder de loep genomen en de details waar op gelet dient te werden onder de aandacht gebracht. Zoals bijvoorbeeld de juiste houding van het lichaam in de verschillende kamae., het voetenwerk, de afstand en het correct plaatsen van de jo.
" Ja ja...." zal je zeggen "What's new?" Misschien voor sommigen niet zoveel dat klopt. Helaas hebben we dit jaar in de knockout ronden veel buitenlandse jodoka voor moeten laten gaan. Dus dat betekent dat er toch een aantal zaken nog net niet voldoende beheerst worden. Welke dat zijn? Dat verschilt van persoon tot persoon. Dus een goede reden voor **alle** teamleden om toch maar vooral de seminars die ten tijde van een EK gegeven worden te volgen.
Naast de technische training is het volgen van zo'n seminar belangrijk om in de juiste sfeer te komen. Zo ook het warm draaien en trainen voor dat de wedstrijden beginnen. Daar was op de 1ste wedstrijddag (de individuele wedstrijden) prima gelegenheid voor want de dag werd begonnen met een scheidsrechters seminar (hierin werden alle scheidsrechters gewezen op hun verantwoordelijkheid als scheidsrechter en ook geoefend in het scheidsrechteren zodat er optimaal van de scheidsrechters gebruik gemaakt kan worden).
In een zaaltje naast de hal waar de wedstrijden werden gehouden was volop gelegenheid om te oefenen en warm te worden. Dit werd dan ook door vrijwel alle deelnemers gedaan. Aangezien de westrijden zich over heel de dag uitstrekken is het dan ook van belang dat als je nog moet spelen je zorgt dat je warm en scherp blijft. Met andere woorden niet alleen 's-morgens maar zeker ook na de lunch (waarin je niet te veel moet eten) zal je je moeten voorbereiden en warm worden om de maximale scherpte er uit te halen. Alleen zo kunnen we de volgende keer de Engelsen verslaan. Als je ziet hoe scherp die staan... ze vreten elkaar zo'n beetje op.
Met het bovenstaande in gedachten hebben we een heel jaar om ons voor te gaan bereiden op het EK 2005. Die wordt dan in Bologna gehouden. Ik weet wat me als coach te doen staat.....Jullie ook als deelnemer?

Edwin de Wit

Europees Kampioen, hoe word je dat ?

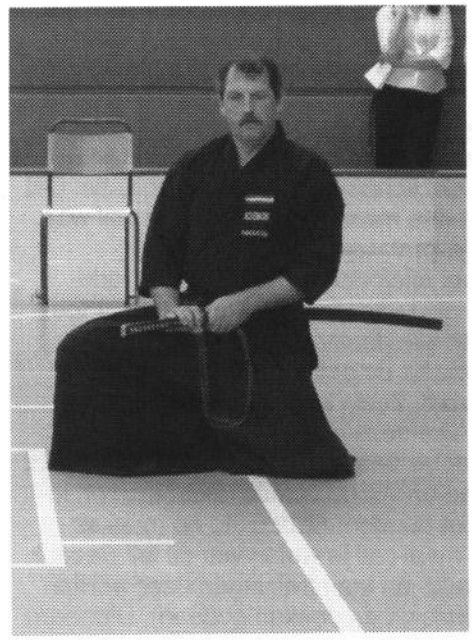

"Toen ik aan het toernooi in Stockholm begon was het begin november en liep het jaar al weer op z'n einde. Na een intensieve voorbereiding ben ik naar Zweden afgereisd. Maar waarom maakte ik bij het jodō zo weinig klaar en ging het bij iaidō zoveel anders...

Ik heb het hier over het iaidō toernooi. Het E.K. jodō hadden we eerder die week al afgewerkt met een eerste plaats in de 2de Dan divisie voor Kevin Groos als prachtig resultaat. Robert Zeegers, Jef Heuvelmans en ik mochten nog de Fighting Spirit prijs meenemen in resp. de 4de en 5de Dan divisie.

Ik was met pijn en moeite door de poulewedstrijden gekomen mede dankzij mijn partner Robert Zeegers, die me net op tijd tot de orde riep. Er was veel te veel spanning waardoor ik fouten maakte die ik nog nooit gemaakt heb. Toen ik dan ook de latere kampioen Alan Nash (U.K.) tegen het lijf liep was het afgelopen voor me. Maar nu terug naar het iaidō.

Al in Nederland begon ik de spanning te voelen en toen we eenmaal in de Zweedse hoofdstad waren heb ik er echt beroerd van geslapen. En dat lag echt niet aan het hotel want dat was dik in orde.

Ik was al met een lichte vorm van tegenzin afgereisd. Gek toch met een week voor de boeg die je aan je hobby –of levensstijl zo je wilt - gaat besteden. De ochtend voor de individuele wedstrijden was ik al om 4 uur wakker en heb nog tot 'n uur of 6 liggen draaien in mijn bed.

Na wat warm draaien in een zijzaal vanaf half acht, begon het programma met het binnen brengen van de nationale vlaggen gevolgd door de eerste wedstrijden, al om negen uur. Dat leidde me gelukkig wat af en dan is de spanning ook meteen een stuk minder. Omdat het programma op Dan-graad volgorde werd afgewerkt had ik weinig te doen tot ongeveer half elf. De zenuwen bleven me parten spelen tot en met de poulewedstrijden. De eerste daarvan verloor ik met 2-1 van Claudio Menegatti, een sympathieke Italiaan die vorig jaar in deze divisie tweede was geworden. Aan die wedstrijd hield ik het katterig gevoel over dat ik misschien wel beter kon, maar dat ik zeker niet beter was. Maar met iaidō-als-een-dweil win je beslist geen wedstrijden. Daarna tegen Valerie Hodges (UK) en die versloeg ik nipt met 2-1 wederom met het gevoel dat er eigenlijk veel meer mogelijk zou moeten zijn. Echter ook in de vaste overtuiging dat als ik zó door zou gaan, ik nog één wedstrijd zou mogen draaien in de knock-out ronden die zouden volgen en dan naar huis zou kunnen. De kreet van een bekende talkshow schoot door me heen; Hallo, Wakker worden ! Zijn jullie d'r nog ?

Hiermee waren de poules afgewerkt en werd gepauzeerd voor de lunch. Toevallig zaten we daarna op de tribune bijeen met de 4de en 5de Dan-teamleden en filosofeerden over wat we nu nodig hadden om wedstrijden met succes te kunnen afwerken. We wisten eigenlijk wel dat het met onze technische vaardigheden redelijk in orde was. Natuurlijk valt er altijd nog wel wat bij te schaven maar na zoveel seminars ben je al zo vaak op de diverse punten gewezen dat je van grote fouten niet meer kunt spreken. Je zag het ook in de wedstrijden; de diverse deelnemers liggen qua technische

capaciteiten erg dicht bij elkaar. We kwamen tot de conclusie dat het dus vooral tussen de oren zit of je verder komt. Of je jezelf in de hand hebt of door spanning en zenuwen laat beïnvloedden. Trillende zwaarden en net-niet-strak bewegende lichamen of ledematen, je ziet het bij vele iaidōka tijdens wedstrijden. In vele sporten kom je haptonomen en sportpsychologen tegen die als hulp van een coach of trainer opereren. En ook wij konden ons voorstellen dat zo iemand –die misschien helemaal niets van iaidō afweet- ons wel eens aan een overwinning zou kunnen helpen.

Gesterkt met die gedachte mocht ik weer aantreden, dit keer tegen Christian Lund uit Zweden. En toen begon er iets te veranderen. Langzaamaan kreeg ik een goed gevoel bij het iaidō dat ik vertoonde. Mijn zelfvertrouwen begon toe te nemen en tegelijkertijd werd mijn iaidō meer ontspannen en scherper. Laat dat nou net zijn wat je nodig hebt en dus ging Lund met 2 tegen 1 de shiajo uit. Vervolgens werden Hubert Schmitz (BRD), Sara Kabariti (Jor.) en Alan Nash (U.K.) uitgeschakeld en zo kwam ik in de finale terecht. En daar trof ik Menegatti weer, die ik al enkele keren rustig had kunnen bestuderen. Mijn gevoel werd steeds beter en al voordat de finale begon, tijdens het groeten vooraf, stond ik hem vol zelfvertrouwen op te wachten. De psychologische oorlogsvoering was in volle gang en ik zag dat hij wat in de war was. Hij had iets te lang met enkele van zijn teamleden staan praten en moest zich nu haasten om zich gereed te maken. Ik voelde werkelijk toen al dat ik ging winnen.
De drie Japanse sensei Namitome, Yano en Ishido namen plaats als jury en de zaal werd doodstil.
De twee door mij gekozen koryu kata (Tora i soku en Uke nagashi) liepen lekker en ook noto ging soepel en geruisloos. Vanwege de wat stroeve plastic vloer had ik maar van Iwanami afgezien. Toen Menegatti de seitei kata uke nagashi moest laten zien, viel het me op dat ik geen hasuji hoorde. Daar hadden we beiden weer last van tijdens de uitvoering van de horizontale slag in Sō giri. Afgroeten en hantei; de jury vlagde alledrie rood en toen kwam de ontlading.
Alle spanning was op slag verdwenen en het heerlijke gevoel ook de laatste wedstrijd te hebben gewonnen drong tot me door. Na het Wilhelmus had ik al het gevoel dat ik ook anderen moest laten weten wat er door mijn hoofd was gespookt voor en tijdens dit toernooi en daarvan heb je net de pennenvrucht kunnen lezen.
Ik hoop hiermee een kleine bijdrage te kunnen leveren aan de toekomstige resultaten van het Nederlands jodō, iaidō en misschien zelfs kendō. Want het bewuste gevoel van rust en zelfvertrouwen is naast veel trainen voor mij onontbeerlijk gebleken voor het winnen van wedstrijden.

André A.G. Schiebroek

Seven Samurai

Een van de grote Japanse klassiekers wordt opnieuw uitgebracht, in een versie die hier niet eerder te zien was. De film van Akira Kurosawa is een kwartier langer dan de 'oude' drie uur.

Een dorpje wordt geterroriseerd door een roversbende en zeven zwervende samoeraï werpen zich op als beschermers. Uitermate opwindende, soms vrolijke, soms ontroerende film. De belangrijkste rol in het origineel is voor Kurosawa's steracteur Toshiro Mifune.

Met: Takashi Shimura, Toshiro Mifune, Seiji Miyaguchi, Ko Kimura. In: Filmmuseum, Amsterdam.

Twee Shinkage ryu seminars in Europa met Matsuoka sensei en Kinomoto sensei

Parijs

Dit jaar was het vijf jaar geleden dat Matsuoka sensei (8 dan kyoshi iaido, 7-dan kyoshi kendo) en Kinomoto sensei (7-dan kyoshi iaido, 5-dan kendo) voor het eerst een koryu seminar in Europa verzorgden. Dit jaarlijks terugkerende seminar in Orly, traditiegetrouw georganiseerd door de A.S.A.F. van Patrick Dupin, had daarom in 2004 een bijzonder karakter. Voor het eerst werden er op de zondagmiddag wedstrijden georganiseerd in twee kategorieën, mudan tot en met sandan en yondan en hoger. De winnaar van de eerste groep kreeg de Miyuki Prijs: een prachtige kakemono. De winnaar in de tweede groep kreeg, naast een even mooie kakemono (de Matsuoka Prijs), een geheel verzorgd lang weekend trainen bij sensei in Nagoya. Dit om uitdrukking te geven aan waardering voor het bereikte niveau, maar ook om diepgaander te kunnen trainen en het uitdragen daarvan te bevorderen. Je begrijpt dat iedereen hiervoor wel wilde strijden!

Matsuoka sensei demonstreert kesagiri in Rotterdam

Het Franse seminar was verdeeld over het weekend van 10 en 11 april. Op zaterdag heeft Matsuoka sensei met de gevorderden een tiental kata behandeld, waaronder één nieuwe (zeer moeilijke, maar zeer spectaculaire): shain. Dit is een waza die qua niveau in Muso Shinden ryu vergelijkbaar zou zijn met een okuden-techniek. Sensei ging daarnaast vooral in op de vele variaties die voor elke waza bestaan, de bijzondere gevechtsfilosofie van Shinkage ryu en enkele andere zeer oude stijlen en de fighting spirit die voor koryu zo belangrijk is. Kinomoto sensei heeft zich met de middengroep geconcentreerd op acht technieken, terwijl Patrick zich met de beginners – waaronder dit keer een aantal nieuwe 'familieleden' uit Griekenland – op de basisbeginselen stortte. Yushinkan was vertegenwoordigd met een delegatie van acht iaidoka, waaronder een aantal yudansha die sensei voor het eerst ontmoetten.

Op zondagochtend werd de lesstof herhaald en zijn er flink wat enbu gegeven over en weer, om ons voor te bereiden op de wedstrijden. Die begonnen na de lunch, in een aantal ronden en uiteindelijk volgens het knock out-systeem. De vorm was niet die van de bij ons gebruikelijke wedstrijden tussen twee iaidoka, maar van een gelijktijdige enbu met meerdere personen. De jury bestond uit Matsuoka sensei, Kinomoto sensei, Vito Tattoli en Patrick Dupin. Voor velen, vooral de lager gegradueerden, was dit de eerste keer dat ze voor een jury koryu kata moesten laten zien. Een enerverende strijd dus! De Matsuoka prijs en de reis naar Japan werd gewonnen door Loïc Delalande (yondan), wellicht bekend van naginatado op wereldniveau, die onlangs in zijn dojo in Bordeaux het Shinkage ryu iaido adopteerde. De Miyuki Prijs daarentegen viel gelukkig niet in Franse handen: niemand minder dan onze eigen Elaine van Ommen Kloeke (shodan) mocht deze in ontvangst nemen! Dat was natuurlijk een geweldige prestatie. We hebben er dinsdag in de dojo een ceremoniële kom thee en menig flesje sake aan gewijd…

Rotterdam

In oktober, comfortabel ingenesteld tussen het zomerseminar van Ishido sensei, het koryu seminar in Brussel en de Europese kampioenschappen in Stockholm, was Rotterdam het toneel van een tweede Shinkage ryu seminar in Europa. We hadden eigenlijk niet verwacht dat Matsuoka sensei al zo snel naar ons land zou willen komen, maar het vijfjarig jubileum in Frankrijk en een snel groeiende achterban alhier boden blijkbaar een mooie aanleiding. Daarnaast was het natuurlijk geweldig dat Nederland, en daarmee ook de NKR, hiermee een iaido seminar rijker was – een koryu seminar nog wel. Wanneer dit eerste Shinkage seminar zou slagen, zou sensei vermoedelijk jaarlijks terugkomen… spannend. Bijzonder was ook dat op de vrijdagavond, tijdens een extra Yushinkan-training, en op de zondagmiddag aandacht besteed werd aan ZenKenRen iaido. Voor nagenoeg alle aanwezigen was dit een primeur onder Matsuoka sensei.

Het Hollandse seminar vond plaats in het weekend van 9 en 10 oktober. Er waren rond de dertig iaidoka uit Frankrijk, Duitsland, Engeland, Griekenland en acht verschillende dojo in Nederland. Tijdens het seminar kregen we bovendien bezoek van Hein Odinot, Aad van de Wijngaart en Herman Kempers, respectievelijk om kennis te maken, poolshoogte te nemen vanuit de TC en prachtige foto's te maken. Matsuoka sensei demonstreerde elke waza eerst uitvoerig met assistentie van

Kinomoto sensei. Daarna werd telkens gewerkt in drie groepen: mudan o.l.v. Patrick Dupin, shodan – nidan o.l.v. Franck Cengizalp en sandan en hoger o.l.v. Joris van Nispen. Matsuoka sensei greep de omstandigheid dat Kinomoto sensei in de week na het seminar namens Aichi Ken mee zou doen aan de 7-dan taikai in Miyazaki (en dus zelf ook moest trainen) aan om eens te zien hoe dit drietal les gaf. Ondertussen liep hij samen met Kinomoto sensei rond om extra uitleg te geven, vragen te beantwoorden en hier en daar ook de docenten te corrigeren. Door alle aanwezigen werd deze werkwijze als zeer prettig ervaren en er werd erg hard en serieus gewerkt. Op zaterdagavond was er een gezellige en overheerlijke shinbokukai, oftewel vriendschapsdiner, in het bekende restaurant Bazar in de Witte de Withstraat, uiteraard compleet met veel kadootjes over en weer. Iedereen kon uitgebreid bijpraten en ervaringen uitwisselen. De volgende dag was er echter weer één van hard werken, dus voor twaalven lag iedereen onder de wol.

In plaats van een minitieuze beschrijving van het seminar een greep uit impressies van diverse deelnemers: "Er zijn veel redenen om te zeggen waarom ik het leuk vond, maar dit is misschien de meest opvallende, omdat het niet de meest gebruikelijk is. Voor mij was dit seminar vooral een motivatie om harder mijn best te doen, altijd mijn best te gaan doen en meer proberen te trainen. Tijdens de training werd mijn plots duidelijk dat het ging om 'gewoon je best doen,' 'er gewoon hard aan te werken,' en niet wijzen naar anderen hoe slecht ze het doen of wachten totdat ik weer verplicht werd om iets te doen. Zelf je best doen en dit heerlijke gevoel delen met anderen, die diezelfde middag op dezelfde (soms bijna pijnlijke) kata hebben gestudeerd. En plotseling was het prettig dat Kinomoto sensei mij uit balans duwde en uitlachte, of dat Matsuoka sensei mij zo ver naar beneden duwde dat ik het idee had dat er iets in mijn tenen knapte. Misschien vreemd als ik het zo omschrijf, maar het seminar was onder andere hierdoor leuk en gezellig." "Het was geweldig! Mooie kata gezien, veel geleerd, veel gelachen, veel pijn.... Het was gaaf!" "Het Shinkage seminar: een historische primeur! Zeer geslaagd en leerzaam; elke dag leerde ik flink wat. Daarnaast was er een boel gezelligheid. Voor herhaling vatbaar!"

"Het eerste Shinkage weekend in Nederland was een hele ervaring. Voor mij persoonlijk was het een weekend met een hoop leermomenten. De uitleg die Matsuoka sensei gaf over verschillende kata maakte een aantal dingen ineens een stuk duidelijker. Daarnaast was het ook even wennen aan de kleine dingen die weer net iets anders waren dan we eerder geleerd hadden. Leuk om te zien was dat Franck (onze leraar in dat weekend) een aantal keren werd gecorrigeerd door Matsuoka sensei. Maar zoals het een eigenwijze fransman betaamt, gaf hij geen enkele keer openlijk zijn fout toe :-). Al met al was het een succesvol weekend, waarin we lekker hebben getraind en een hoop hebben gelachen. Nogmaals gefeliciteerd met een geslaagd Shinkage seminar!" "Het tempo tijdens het seminar lag niet heel erg hoog, wat mij juist de kans gaf technieken meer op me in te laten werken. Ik vond het heel vruchtbaar om het seminar te eindigen met een training ZNKR iaido. Ik merkte zelf bijvoorbeeld een verband tussen de kamae uit Junnuki en de nukitsuke in Mae... Ik vond de sfeer ook tussen de trainingen door heel ontspannen en plezierig. Niet in de laatste plaats dankzij Matsuoka zelf, die uitstraalt dat hij niet krampachtig formeel of autoritair wil doen. Hij houdt bij wijze van spreken net zo lief de deur voor mij open. Ook weer veel mensen uit de groeiende Shinkage familie gesproken. Langzaam aan leren we elkaar wat beter kennen. De organisatie was strak!" "Het was een super stage. Ik heb vooral genoten van de lessen in onze groep. We hebben flink doorgebuffeld!" Tot slot een droge bijdrage van een Engelse deelnemer: "Het seminar was fantastisch – de andere leerlingen waren erg vriendelijk, de organisatie was excellent en de training (hoewel vermoeiend) was uit de kunst. Matsuoka sensei is een fantastische leraar en Kinomoto sensei's iai hoorde tot het beste dat ik ooit heb gezien! Was er een minpunt aan het seminar? Ja – ik ben mijn zori vergeten...!"

Gedurende het hele seminar hing er een grote kakemono in de dojo met daarop in prachtige kalligrafie de lijfspreuk van Yushinkan, vrij vertaald: "overwin vandaag wie je gisteren was." Dat wil zeggen: probeer jezelf elke dag te verbeteren, op welk terrein dan ook, maar doe het in kleine stapjes. Denk niet dat je direct het hoogste kunt bereiken. Daar in de buurt komen kost een toegewijd mensenleven! De spreuk is afkomstig van de tweede grootmeester van de Shinkage ryu, Yagyu Sekishusai (1527 - 1606), en is binnen de stijl één van de grote leerstellingen. De rolschildering was een kado van Matsuoka sensei en is nu uiteraard het trotse bezit van de Nederlandse Shinkage familie. Op deze plaats willen we nogmaals de NKR danken voor haar bijdrage aan de organisatie, en vooral ook Ishido sensei voor het warme hart dat hij Shinkage ryu iaido in Europa toedraagt. En voor wie het volgend jaar zelf wil meemaken: noteer 8 en 9 oktober 2005 vast in de agenda's voor het 2e Nederlandse Shinkage ryu Seminar, dat dus ook volgens sensei een geslaagd evenement was en zelfs al de bijnaam 'Murugai (mossel) Seminar' heeft gekregen. Op 9 en 10 april 2005 komt Matsuoka sensei uiteraard ook weer naar Parijs. Tot ziens in de dojo!

Yushinkan

Matsuoka sensei demonstreert Shain in Parijs

Kendo in Zweden

Vrijdag 8 oktober, ongeveer 18:00 uur... daar stonden we dan op Schiphol. In vertrekhal 2 om precies te zijn. Ik was er helemaal klaar voor! Ons stond een weekend-tripje naar Zweden te wachten. Er was daar namelijk een kendo-seminar o.l.v. één van onze leraren, Osuga-sensei. We zouden met een groep van 10 mensen reizen, n.l. de familie van der Woude(Machiko-san, Sayo, Makoto), familie Sugiyama(Junko-san, Miki, Kenta), Priscilla Heeren, Lara Vitalis, David Ismangil en ik, Maurice Verschuere. Maar nog niet iedereen was er(je hebt er altijd wel een paar tussen zitten die te laat zijn **zucht**). Toen de groep uiteindelijk compleet was, was het tijd om in te checken...

De families Hidaka en Hazu zouden zaterdag pas komen, samen met Kengo Nishimoto.

Ze hebben op Schiphol (*sinds kort?*) een zelf-incheck-balie, dat wil zeggen dat je met je paspoort en je vluchtnummer zelf je ticket kan krijgen bij één of andere computer. Het ging helemaal verkeerd, want dat ding deed 't bij mij niet, dus ik kon alsnog in die lange rij gaan staan bij de incheck-balie, just my luck. Maar goed, toen we allemaal uiteindelijk(*met veel bloed, zweet & tranen*) ingecheckt waren, was het tijd om door de douane te gaan. Makoto en David konden het weer niet laten om grapjes te maken... wonder boven wonder konden we allemaal zonder problemen langs de douane. We moesten daarna eigenlijk gelijk doorlopen naar het vliegtuig want we waren een beetje aan de late kant. De vlucht ging voorspoedig, maar toen we op het vliegveld in Stockholm bij de bagage-band aankwamen bleek al snel dat er iets mis was... ze waren David's bogu-tas, en Miki-chan's tas met kleding in Amsterdam vergeten. Dus waren we ook nog 3 kwartier kwijt bij de 'lost bagage' balie. Dat was erg jammer, maar dat soort dingen gebeuren nou eenmaal. We werden opgepikt door één van de organisatoren van de seminar. Hij bracht ons naar de plek waar we zouden verblijven dat weekend. De jongeren/kinderen sliepen in een oude sportzaal, terwijl de ouders in een hotel sliepen(*oneerlijk!!!*). Samen met Makoto heb ik een paar van die dikke matten van de muur getrokken waar we op konden slapen. Dus ik heb redelijk goed geslapen die nacht.

Zaterdag moest iedereen weer vroeg opstaan om naar het sportcentrum te gaan waar de seminar werd gegeven door Osuga-sensei. Hij werd geassisteerd door een aantal Zweedse kendoka, waarvan ik eerst dacht dat die wel goed waren. Maar toen we pauze hadden, gingen die leraren even tegen elkaar jigeiko doen. En om eerlijk te zijn, vond ik ze niet echt denderend... Halverwege de seminar werden David's spullen bij de zaal afgeleverd, zodat hij weer in zijn eigen kendo uitrusting kon meedoen.De seminar zelf was eigenlijk best wel zwaar. Osuga-sensei had er blijkbaar erg veel zin in... Het was een combinatie van veel basis technieken oefenen, kihon, interval-training en vrije geiko. Het duurde ongeveer van 12:00 tot 17:00, om het uur kregen we dan ook een pauze. Fysiek redelijk zwaar, maar wel erg leerzaam.

Zondag was er shiai. Allereerst was er een techniek wedstrijd, en in de jongste categorie had onze eigen Yume Hidaka gewonnen. Daarna was het tijd voor de Kirikaeshi wedstrijd. Blijkbaar doen ze dat alleen in Zweden ofzo, want ik heb dat in Nederland nog nooit meegemaakt. Makoto won die wedstrijd met gemak, en daar was hij ontzettend trots op... Toen dit was afgerond begonnen de echte wedstrijden. In de categorie 11 t/m 13 stonden Kengo Nishimoto en Kenta Sugiyama (beide van Renshinjuku) in de finale. Na een spannende partij, won Kengo uiteindelijk in encho. De enige van Renshinjuku die in de categorie 14 t/m 16 uitkwam was Makoto. Hij verloor helaas in de halve finale, in encho, van een Zweedse kendoka, waardoor hij een gedeelde 3e plaats had. Maar met 2 prijzen kan hij terugkijken op een geslaagde dag.

Toen het toernooi was afgelopen, gingen sommige van ons nog even naar een winkelcentrum. Dat was maar 5 minuutjes lopen van de sportzaal. We moesten namelijk snoep inslaan voor de reis terug naar Nederland, wat ook heel belangrijk is. Net als dat ze ons hadden opgehaald, brachten de mensen van de organisatie ons ook weer weg naar het vliegveld. Het inchecken ging prima, en daarna wilden de kinderen nog even bij de McDonalds wat eten. Toen werd het tijd om door de douane te gaan, en richting het vliegtuig te lopen. De vlucht terug verliep zonder problemen. En tot onze grote opluchting hadden ze niks kwijt gemaakt deze keer, want alle tassen lagen op de bagage-band op Schiphol.

Al met al was het een super weekend. Veel kendo en veel lol trappen. Zeker voor herhaling vatbaar dus.

Maurice Verschuere

"What do you feed them?!"

Mumeishi 3, Londen, 2004. Een zaal bomvol kendoka, iedereen die in de rondte loopt, het is koud in de zaal, het koudst van alles is nog de vloer. Uit allerlei landen zijn weer mensen op komen dagen, ze waren er uit Polen, Tjechië, Amerika, Frankrijk en uiteraard ook uit Nederland. Drie kendoka die zich voegden bij de mensen van Kodokan, een dojo in Londen, en drie jonge kendoka uit Amstelveen die samen het jongste team ter plaatse vormden. En wat voor een team! Vooral de jonge Kengo Nishimoto steelde de show. In zowel de competitie voor de jeugd als die voor de teams presteerde hij bijzonder goed. Vooral toen hij tegen een Pool moest vechten, die veel groter was dan hij, won hij het publiek voor zich. Nadat de Pool de pas 13-jarige, tengere jongen bruut uit de shiajo had geduwd (maar wellicht dat geworpen een betere term is) juichde het publiek de jonge Kengo toe. Onder de aanmoedigingen van een schare fans versloeg hij dan ook de Pool met overtuigende punten. Maar ook de andere jongens uit het team presteerden erg goed, met als tweede hoogtepunt het duel tussen Jouke van der Woude en een vent die nito stond, en er nog goed in was ook. Ondanks dat hij zich een beetje zorgen maakte over de straffe tegenstand, versloeg hij de twee shinaidragende man. Ook nu weer was het publiek helemaal voor het Renshinjuku team, wat zo bleef tot de kwartfinale, die zij helaas verloren, maar wel van een erg sterk Frans team.

Het publiek was onder de indruk en stelde aan de Nederlandse delegatie dan ook verschillende vragen over dit trio. "Hoe oud zijn ze?" was een veelgehoorde, maar de leukste was afkomstig van een jongeman die met een vermenging van respect en ongeloof vroeg "What do you feed them?!" Toen wij hem inlichtten dat er in Nederland nog meer Nishimoto telgen rondliepen met shinai, mompelde hij ietwat verslagen dat hij hoopte dat ze niet naar Engeland zouden verhuizen.

Uiteindelijk werd het team uit Amstelveen dus derde en Kengo Nishimoto nam ook nog de tweede prijs en fighting spirit bij de jeugdcompetitie in zijn leeftijdsklasse mee. Fieke en ondergetekende deden ook mee aan de individuele damescompetitie, waar de tegenstand behoorlijk sterk was. Helaas werden wij van alle dames ingedeeld bij twee dames die uiteindelijk derde (EN fighting spirit) en tweede prijs wonnen. Na een gehaaste heenrit, die door onze gastheer ietwat ongelukkig geplend was, bleek dat Fieke vrijwel meteen aan de slag moest. De zaal was errug koud, het hele gebeuren was behoorlijk chaotisch, en dan zonder warming up de shiajo in: dat is niet de favoriete werkwijze! Volgend jaar slepen we onze gastheer ruim op tijd richting de sportzaal... Toen ze de shiajo inliep, werd ook duidelijk wie de tegenstander was: de dame die de avond ervoor in de dojo aan sensei zijde zat tijdens seiza...

Een pittige Japanse, maar het werd wel een leuk duel. Maar dat was dus wel einde verhaal. Ikzelf moest tegen een Poolse en ik was erg verbaasd hoe goed ze was. Het was heel erg leuk om zo'n tegenstand te krijgen, ze pakte me nota bene op de punten die ik normaal zelf maak: twee debana kote! Dat was een aardig lesje kendo-psychologie, moet ik zeggen. Wat zeggen ze ookal weer in de dojo? Oja! Eigen kendo blijven doen...Dus voor mij gold ook: tot zover de damescompetitie. Opvallend was dat de meeste goed presterende dames toch wel van Japanse origine waren, al moet gezegd worden dat er ook sterk en mooi kendo gespeeld werd door de Europese vrouwen. Dat wordt nog een harde dobber dit EK, maar wel heel leerzaam, en daar gaat het ook om. Helaas sneuvelde deze Nederlandse delegatie ook vrijwel meteen in de teams, met Fieke en ik in het damesteam van Kodokan en Gilburt in een ander team van Kodokan. Gilburt's team is nog een heel eind gekomen, voor een groot deel ook zeker dankzij Gilburt. Ook van deze jongeman waren althans de Kodokan leden onder de indruk. Al tijdens de training de avond ervoor kreeg Gilburt van de sensei aan het begin van de training een verbaasde blik toen bleek dat hij toch al derde dan had. Die was toen al onder de indruk.

Ten slotte wil ik nog graag even kwijt dat de omstandigheden van de Mumeishi 3 van dit jaar zeker niet optimaal waren. De organisatie was chaotisch, met overal bogu, shinai en mensen, met erg weinig plek om je men op te zetten en zelfs weinig ruimte om je lintjes te gaan halen. Daarnaast sloten de shiajo op elkaar aan, waardoor er erg voorzichtig gehandeld moest worden bij het buigen en er zijwaarts in- en uitgestapt moest worden. Ook het klimaat in de zaal was niet ideaal, zoals gezegd was het erg koud. Na een tijdje met blote voeten op de vloer kon je je voeten niet eens meer voelen. BRRRR. En de scheidsrechters...tja... soms waren ze erg streng, en soms waren ze weer erg gemakkelijk. Ik had verwacht dat ze met de grotere keuze die ze in Engeland hebben in scheidsrechters er ook beter opgetreden zou worden, maar het was toch wel opvallend gebrekkig. Zou de kou de scheidsrechters ook parten hebben gespeeld? Dat zullen we nooit weten. Maar volgend jaar zou dit grote internationale tournament een nieuwe, grotere, warmere zaal zeker niet misstaan. Om ook weer met iets positiefs af te sluiten: de prijzen waren erg mooi! Is sponsoring van grote prijzen wellicht ook wat voor Nederland...? Want de fighting spirit die Kengo kreeg, was niet te versmaden. Al met al was het weer een mooi avontuur, en grappig genoeg kwam ik heel veel mensen tegen die ik al eerder op internationale kendo-evenementen had gezien! Met kendo is het overal een beetje thuis geloof ik.

Marije Wouters

Men-O-Tsuke

Er was iets heel geks aan de hand vanavond op de training. Echt heel gek. Ik dacht dat het er nooit van zou komen, maar het is nu toch ineens gebeurd. Ongelofelijk, ik mocht vooraan in de rij zitten!!!! En toen dat hele riedeltje van Japanse woordjes afwerken. Je weet wel men-o-tsuke en zo en uuuh, tja wat had je nog meer? Iets met rei toch? Nou ja, ik voelde de bui al hangen, dus probeerde ik heel vriendelijk de wat minder ervaren mensen voor te laten gaan, maar die wisten van geen wijken, ze vonden met ze allen dat toch echt ik de aangewezen persoon was om vooraan te gaan zitten.

Omdat ik er vanuit ging dat ik voorlopig de komende dertig á veertig jaar nog niet vooraan in de rij zou zitten, heb ik er nooit echt naar geluisterd, naar al dat Japanse gewauwel aan het begin van de training dus. Ik vond het altijd wel gezellig hoor, daar niet van, ik ben er ook helemaal niet op tegen, maar waar het over ging interesseerde me nooit. Ik kom op kendo om af en toe wat anders te doen dan voor de buis te hangen en niet voor een talencursus. Ik ga naar de dojo voor wat exotische gymnastiek, houd er soms een leuke vakantie aan de andere kant van de wereld aan over en geniet van de gratis bier en barbecue's, maar verder maak ik me er niet zo druk om. Mijn kendo motto is dan ook niets anders dan: "Knop om en gillen maar!" Ik doe aan het begin van de training gewoon altijd na wat de rest doet. Bij mokuso, handen in je schoot en ogen dicht. En dan bij men-o-tsuke, je men op doen.

Men-o-tsuke was eigenlijk de enige term die ik vanavond zeker wist, voor de rest heb ik me er maar een beetje doorheen gebluft. Men-o-tsuke heb ik geleerd op IBU. Daar was iedereen gedurende de hele start ceremonie alleen maar bezig met: Wanneer komt men-o-tsuke? Ik durf te wedden dat daar ook nooit iemand naar de rest van het voorspel luisterde. Alles draaide om men-o-tsuke. Halverwege de mokuso had iedereen zijn tenegui om, bij "mokuso yame" zat de men vast en bij het bevel "men-o-tsuke" begon iedereen direct met een rotgang naar zijn plek te rennen. Dan zat ik daar nog steeds op de vloer met mijn men himo te hannesen, terwijl iedereen al in de rij stond voor kirikaeshi. Men vastknopen heb ik dus op IBU wel geleerd, dat was echt een kwestie van overleven. En hoewel ik op IBU nog altijd een van de laatste zou zijn, ben ik hier nu in ieder geval iedereen te snel af. In de tijd dat de rest hun men op zet, doe ik mijn men drie keer op én af met nog een halve kirikaeshi toe.

Maar daar zat ik dan, vooraan. Sumio en Rick waren nog met de beginners bezig en ik moest alvast met de gevorderden starten. Ik kon zo snel niks beters bedenken en zeg: "Waawaawaaa, sit!!!" En toen gingen ze allemaal zitten. Toen: "Uuuhh wawaawaa blablabla mokusooooo!!!!" "Mokuso yame!" wist ik dan toevallig nog wel, maar waar je allemaal rei voor moest zeggen? Geen idee. Je hebt ook zoveel keus. Je hebt de kamiza, de shinzen, de shomen, de otagai, de motodachi, de uchidachi, de shidachi, Tozando, Kendoshop, E-bogu en nu ook nog Chibabogu. Ik wist het zo gauw niet, dus zei ik om niemand te kwetsen, maar: "Stefan ni rei" en toen heb ik, om ondanks alle ellende toch nog één goed voorbeeld te stellen, als snelste mijn men opgezet. Na de training kreeg ik van Sumio, die mijn geringe woordenschat met een half oor gevolgd had, gelijk een lijst met kendotermen in mijn handen gedrukt, dus het zal allemaal wel goed komen. Ik hoop dat ik woensdag weer vooraan mag, ik heb er nu al zin in.

Stefan Korpel

Kendo spektakel in Amstelveen

Op zondag 7 november 2004 werd in de Sporthal Bankras te Amstelveen voor het eerst de Nederlands Kampioenschappen Kendo en de Nederlandse Jeugd Kampioenschappen op dezelfde dag georganiseerd. De kendoclubs uit Nederland hadden hun beste spelers geselecteerd om deel te nemen aan deze nationale kampioenschappen. De zaal vulde zich al snel met westerse samurai. Omringd met geweldige strijdkreten en wapengekletter begonnen de deelnemers aan hun opwarming. Vanaf dat moment liet het zich al aanzien dat voor de toeschouwers een waar spektakel te wachten stond. De vechtlust droop van de gladiatoren af.

Bij de NK Jeugd waren twee leeftijdscategorieën, tot en met 12 jaar en 13 t/m 17 jaar. Er was in beide leeftijdscategorieën mooi kendo te zien, en het was dus ook niet zo gek dat beide competities eindigden in heel spannende finales. Opmerkelijker was het gegeven dat in de finales van beide leeftijdscategorieën dezelfde families tegen elkaar streden: twee junioren van de familie Van der Woude nam het op tegen twee telgen uit de Miyahara familie. Ook het relatief hoge aantal meisjes, die bovendien zeer goede prestaties leverden, was opvallend. In de jongste categorie werden zowel de eerste prijs als de Fighting Spirit prijs meegenomen door meisjes (Sayo van der Woude en Yume Hidaka), en bij de oudste categorie gingen de tweede prijs en de Fighting Spirit naar dezelfde jongedame (Kiwa Miyahara). Helaas delfde in beide finales de familie Miyahara het onderspit, maar niet zonder het heel spannend te maken!

Uitslagen:
tot en met 12 jaar:

1e prijs:	S. van der Woude
2e prijs:	R. Miyahara
3e prijs:	Y. Osuga
	T. Miura
Fighting Spirit:	Y. Hidaka

vanaf 13 jaar:

1e prijs:	M. van der Woude
2e prijs:	K. Miyahara
3e prijs:	C.J. van den Bos
	K. Nishimoto
Fighting Spirit:	K. Miyahara

Uitgezonderd C. van den Bos (Ken Shin Kan, Spijkenisse) vertegenwoordigen alle finalisten Renshinjuku kendo club uit Amstelveen.

Het Nederlands Kampioenschap voor volwassen had meer dan 60 deelnemers getrokken, het werd dan ook een lange dag vol kendo. De halve finales waren al heel spannend, waarin Sjoerd Mostert met twee overtuigende punten won van Maurice Verschuere, maar niet zonder een even treffend punt tegen te krijgen. Jouke van der Woude ontmoette in de halve finale Georgiou Bachtsevanidis, waarbij Van der Woude als eerste een punt scoorde. Daarna kreeg Bachtsevanidis twee keer een strafpunt, wat betekende dat hij een vol punt tegen kreeg, en daardoor verloor. De finale ging dus tussen Van der Woude en Mostert, waarbij de laatste twee punten scoorde.

Uitslag:

1e prijs:	S. Mostert
2e prijs:	J. van der Woude
3e prijs:	M. Verschuere
	G. Bachtsevanidis
Fighting Spirit:	M. Verschuere

Uitgezonderd G. Bachtsevanides (Suzuki, Den Haag) vertegenwoordigen alle finalisten Renshinjuku kendo club uit Amstelveen.

De voorzitter van de Nederlandse kendo Bond, de heer H. Odinot, memoreerde onder de indruk te zijn van het technisch hoogwaardig en vooral sportieve wedstrijden. "Deze wedstrijddag zal een stimulans voor alle kendo spelers zijn om door veel te trainen hun vaardigheden uit te breiden".

De Amstelveense kendo leraar Bert Heeren is bijzonder trots op zijn leerlingen. Naar zijn weten is het de eerste keer in de geschiedenis van het Nederlandse kendo dat één dojo nagenoeg alle finaleplaatsen in de wacht sleept. Dit is te danken aan de inspannende trainingen van de afgelopen periode.

NIPPON EXPRESS TOURS (NEDERLAND) B.V.

NIPPON EXPRESS TOURS (NEDERLAND) B.V. offers you a comprehensive travel service that covers the all you travel needs.

BUSINESS TRAVEL

- Special and reduced air fares for those who travel frequently in Europe or worldwide. For our regular business accounts, special discounts apply.

INDIVIDUAL AND PRIVATE TRAVEL

- Attractive Air Fares to your Holiday destination.
- Car Rental with all leading Car Rental companies in the world
- Train Tickets
- My Town In Europe.
  City Packages to all major interesting cities in Europe

SPECIAL DISCOUNT FOR KENDO MEMBERS!

GROUP & SPECIAL INTEREST
For many years we organise group & special interest travel from 2 till over 100 persons! Each Tour will be tailor made and will fore fill all your requests and wishes.

***THE* JAPAN SPECIALIST IN THE BENELUX**
Individual or with a group , budget or 5-star, train tickets or plane, our staff in The Netherlands and Japan make your Japan Trip unforgettable!

HOME PAGE
For all information and special offers please check our home page: www.nipponexpresstours.nl

WWW.NIPPONEXPRESSTOURS.NL
OR CALL 020-640.4020

Nippon Express Tours (Nederland) B.V.
Biesbosch 225 1181 JC Amstelveen
Tel:020-640.4020 Fax:020-640.3955
e-mail: info@nipponexpresstours.nl